

כל פסולי המוקדשין פרק חמישי

בבורות

מסורת הש"ס

מא א מוש"פ יד סימן
שד טע"י
כב ב מ"י פ"ז מהל'
במזמור טלסס כ
כב ג מ"י פ"ז מהל'
במזמור טלסס כ
סג סנין רח טע"פ
יד סי' ט"ז טע"ג

מ"מ אמר לא שביק טורבא מדרבנן ויהיב לדידי ויהא י"ן דלמך
לעיל בצוק פרק ב' (דף י"ח): במזמור בעל הבית ורועה כהן
לר"מ לקט"י מקני ליה מקום בחליו ואפילו ר"ע לא פליג אלא
משום כ' דלית [ניה] פסולא לא מקנה [ניה] מידעם הסס אידי במצרכי.
כהונה או שזיהבו ודבי ליתן לו:

איכא זבייהו דרבי יהושע בן
קפוסאי דה"ק סבר פסויה
דזוקא רועי כהנים בין די ישראל בין
די כהנים חיינם נאמנים כדלמך טעמא
אבל שני כהנים מן השוק נאמנים
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

ג"ל דלמך

שיטה מקובצת

[א] רבי אומר תיבת
יוסי נמחק: [ב] תיבת
עין יתום: [ג] תיבת
מ טע"ג: [ד] תיבת ביה
נמחק: [ה] כרבי יוסי
תיבת יוסי נמחק:
[ו] תיבת שפירס דתרוסם
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
עוסבים נמחק: [ז] אמר
דאי רועה לא שביק
רבי לר"מ: [ח] על
כבוד עצמו אה"ה
נמחק: [ט] רבי כהן
דלא: [י] נאמנים דתרוסם
כהני: [יא] תיבת יאכא
כי קפוסאי נמחק:
[יב] תיבת ולי יהושע:
[יג] לכהן נשאל הוי מעיד
ות נמחק: [יד] מעיד
אפילו לאחרים כדחיינו
דל"מ: [טו] תיבת ביה
נמחק: [טז] קודם
שתשדור דאכתי:
[יז] עליו שני חבר עומד
עמו בתוך תיבתו כן
נמחק: [יח] כל בעלי
[יט] הוא דאמר' לעיל:
[כ] נאמנים דתרוסם
אית ליה פסולא:
[כא] ליה ר' יהושע:
[כב] דיעא אפילו:
[כג] דיעא אפי' דבעי
ליקטמא אפי' או מ'ל
כ"ג דאמר לקט' שלא
הלקט בין חבר לע"ה:
[כד] קן חזרה אפי' על
כהן מן פה שאמר
תפלת ערביית רשות:
[כה] מן בני הבית:
[כו] דאכל כבינת:
[כז] לא שביק מדי אבל
לאבי דהתם פריך
שדרי: [כח] על מין חכם
[כט] כל דתקריבו כויה:
ג"ל מ"ז

מ"מ אמר לא שביק טורבא מדרבנן ויהיב לדידי ויהא י"ן דלמך
לעיל בצוק פרק ב' (דף י"ח): במזמור בעל הבית ורועה כהן
לר"מ לקט"י מקני ליה מקום בחליו ואפילו ר"ע לא פליג אלא
משום כ' דלית [ניה] פסולא לא מקנה [ניה] מידעם הסס אידי במצרכי.
כהונה או שזיהבו ודבי ליתן לו:

איכא זבייהו דרבי יהושע בן
קפוסאי דה"ק סבר פסויה
דזוקא רועי כהנים בין די ישראל בין
די כהנים חיינם נאמנים כדלמך טעמא
אבל שני כהנים מן השוק נאמנים
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

ניחוש לתשד' - שיתשד שמה
נשאר אחד מן י"ן הכנים:
כהני הכי נמי דלא דייני דיעא
לרבא דלמך צ"ל זה בורר
(פסחדין י"ז): ו'אכל צבילות להכשים
שזאו רע לשמים חוט שדור ליהוה רע
לבריות אלא מהן פריך מדי אבל לאבי
הסס פריך שדור ודאי ש' לפרש לרבא
דמשמע ליה שיש להכשים ליהוה
כשרים לכל כס' (אמן) דין שבעולם ולכל
הוראם כדכתיב (דברים לא) כל רב וכל נגע
היך מותר לאכול ומשמיטו היך כשרים על כל
ועוד בלא צטר נמי יכול להקשות לרבי
כהנים על השביעית כדלמך בפרק זה בורר
(פסחדין י"ז): [ע"פ ה"ס' לקמן י"ד ד"ס היך]

כ"ר יהושע: דבי הוי דכבוד די כהנים צבו שנים מן השוק להעיד
עליו ה"ע ספק צטר בדי ישראל: ר"מ אמר ספק צטר בדי ישראל
אלא תימא הכי - דאי לא תימא הכי - אלא
צבילים תשדור עליו אם כן הוי ישראל תשדור על המזמין
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

כ"ר יהושע: דבי הוי דכבוד די כהנים צבו שנים מן השוק להעיד
עליו ה"ע ספק צטר בדי ישראל: ר"מ אמר ספק צטר בדי ישראל
אלא תימא הכי - דאי לא תימא הכי - אלא
צבילים תשדור עליו אם כן הוי ישראל תשדור על המזמין
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

דמימר אמר לו לא שביק לדידי ויהיב ליה לכהן אחרינא: "וה"ס כהן
לכסין - כלומר ומסכרלא נפקא לן דכסין רועה חייב נאמן להעיד על
הכסור של כהן אחר דחיישין לגומלין דסבר אשדור עכשו והוא
יגמול לו כסין לוי ישראל צטר סס ואפילו צו מוס ויבא כהן זה וישדור
חורה אור

מ"מ אמר לא שביק טורבא מדרבנן ויהיב לדידי ויהא י"ן דלמך
לעיל בצוק פרק ב' (דף י"ח): במזמור בעל הבית ורועה כהן
לר"מ לקט"י מקני ליה מקום בחליו ואפילו ר"ע לא פליג אלא
משום כ' דלית [ניה] פסולא לא מקנה [ניה] מידעם הסס אידי במצרכי.
כהונה או שזיהבו ודבי ליתן לו:

איכא זבייהו דרבי יהושע בן
קפוסאי דה"ק סבר פסויה
דזוקא רועי כהנים בין די ישראל בין
די כהנים חיינם נאמנים כדלמך טעמא
אבל שני כהנים מן השוק נאמנים
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

מ"מ אמר לא שביק טורבא מדרבנן ויהיב לדידי ויהא י"ן דלמך
לעיל בצוק פרק ב' (דף י"ח): במזמור בעל הבית ורועה כהן
לר"מ לקט"י מקני ליה מקום בחליו ואפילו ר"ע לא פליג אלא
משום כ' דלית [ניה] פסולא לא מקנה [ניה] מידעם הסס אידי במצרכי.
כהונה או שזיהבו ודבי ליתן לו:

איכא זבייהו דרבי יהושע בן
קפוסאי דה"ק סבר פסויה
דזוקא רועי כהנים בין די ישראל בין
די כהנים חיינם נאמנים כדלמך טעמא
אבל שני כהנים מן השוק נאמנים
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

כ"ר יהושע: דבי הוי דכבוד די כהנים צבו שנים מן השוק להעיד
עליו ה"ע ספק צטר בדי ישראל: ר"מ אמר ספק צטר בדי ישראל
אלא תימא הכי - דאי לא תימא הכי - אלא
צבילים תשדור עליו אם כן הוי ישראל תשדור על המזמין
ולר"מ אפי' שנים מן השוק אינן נאמנים
דלית ליה נא' כרבי יהושע בן קפוסאי
דקסבר ר"מ תשדור על הדבר לא דנו
ולא מעידו ושנים מן השוק דקאמר
ר' יהושע בן קפוסאי ככהנים אידי
דישראל אפילו חד מהימן ולר"מ כל
היכא כב' דלאכור אפי' שנים אינן
נאמנים כדלמך בסמוך ספק צטר
לר"מ מי מעיד עליו: [כ] תימא דלית
לכו תקנתא כ' - הוה מי לעומר
הלקט ביומא נעם הארץ כר' יהושע
דלקמן וכן בסמוך דפרין כהני ה"ע
אלא דייני דיעא גנ' אי' ר' יהושע
שלמו חזר בו דקא' לר"ג היך הוי
יכול להכחיש את הדין ופירש שם
צוקט' שז"ה למד ודאי אמרתי
וחזר אני בו ומיהו מסתברא דמסתרי
כבוד דר"ג הוא דקאמר הכי כי היא
דתפלת ערביית (בבבית דף מו:): תלמך
כחו כן דנ' אפי' שלא היה חוזר בו
מה שאלמך תחלה רשות דהכי פסק
רב הסס הלכה כדברי האומר (א): שנים:
א"ר לאו ש"מ צבנים מעידין
עליו - תימא ורב סהלא
דבעי לעיל שנים מן השוק כדפסק
כבוד די ישראל תקפי ליה לר"מ מי
מעיד עליו כיון דישראל מי מעיד
ו'על דהוא שני' כדפרישית דהלקט
בין חבר לע"ה אי' יאמר רב סהלא
ספק צטר לא יתמיר ר"מ שלא יהו
שנים מן השוק נאמנים:

מ"מ אמר לא שביק טורבא מדרבנן ויהיב לדידי ויהא י"ן דלמך
לעיל בצוק פרק ב' (דף י"ח): במזמור בעל הבית ורועה כהן
לר"מ לקט"י מקני ליה מקום בחליו ואפילו ר"ע לא פליג אלא
משום כ' דלית [ניה] פסולא לא מקנה [ניה] מידעם הסס אידי במצרכי.
כהונה או שזיהבו ודבי ליתן לו:

ג"ל דלמך

כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בבורות

ל

עין משפט
נר מצוה

לאסוקי מדרבי יוסי דמתני' : צמקוס שאין חכס - הא יש חכס הוא לבדו ומתיר : כגון מאן . הוא אותו חכס : מכלל דהני מרי כל דהו בתמיה כלומר אפי' עמי הארץ השטים ועמי הארץ היאך רלוויין להלמקראי : **דמסברי לכו** - טעמי הלכות נדרים וסברי ואותו חכס ילמד את השטים : **מסו דמימא** - הא תורה אור

מפירין את הגדר - לישא דקרא נקט אכל גבי חכס שיך לטון הסרה וכן בהסוכר את הספינה (ב"ב 97 ע"ד) גבי בת קול דקאמר ועשיו שגשבעתי מי מפר לי : **רבי יהודה אומר** אחד מהם חכס מכלל דהך כל דהו אמר רבינא דמסברי להו וסברי : כ"כ צבוח הספרים וש ספרים נדרים כגון מאן אמר רב נתמן כגון אלא מן משמע מתוך לטון הקונטי שך נדרים וקסה היכי פריך עליה מכלל דהך כל דהו אימא מן לא אלא שפוחים מדרב נתמן וה"ל לאריך גירסא נמי מנא ליה כל דהו דלמא מכלל דהך פתוחים ממומחה אכל כל דהו וי"ל דפשיטא ליה דחכס דלי יהודה לאו כחכס דלעיל דלייבי צמומחה דלפי רבי יהודה מודה דיידי מומחה מתיר את הגדר י"ן וכלן דלא איירי "צמומחה מה שיטור י"ן טופן לאיך ומיהו קסה דל"כ מנא ליה דלתי לאסוקי מדרבי יהודה כיון דרבי יהודה לא איירי צמומחה דלמא רבי חייל בר אבא י"ן מודה דבעינן אחד מהם חכס דלי יהודה ודוקא לומר דג' מפירין את הגדר משמע ליה שלשון שון : **ויין נכר** - אפי' דפ"ג ג' האריות (97 י"א) קאמר דסתמו י"ן

[נכלורה גיל מתירין דהא קאי לנסח אלעיל כמון לו ג' מתירין ועי' ה"ס' צמקא דיה מפירין לישא דקרא וכו']

נ"ו א מיי"ט ס"ג מהלכות
בכורות הלכה ט
ופס"ו מהלכות מביאה
הלכה יב סגמ עשין
ריא ופוס"ט י"ד ס"י ט
סעי' ב וטור ס"ע ח"מ
סעי' ב לרל סעיף א :

נ"ב א מיי"ט ס"ג מהלכות
מביאה הלכה יב
פוס"ט ח"מ ס"י לרל
סעי' ב [פוס"ט י"ד ס"י
ק"ע סעיף ג] :

נ"ד א מיי"ט ס"ג מהלכות
בכורות הלכה ט
פוס"ט ח"מ ס"י טע :

נ"א צמומחה פריך שפיר
מה שפיר בו י"ק

[נכנסת ס' וס"ג]

[ענינה כע' וס"ג]

[ותבירי ל"א נמשנה
שמשעות ונכנסת]

קצת מדרים ססד ח"כ
מס"ד צטור בתמיה ולומא
ז"ק

רבינו גרשום

לאסוקי מדר' יהודה
ילא בעינן אחד מהם
הכמסברי אחר סברי
דלא יהיו עמי הארץ
במורו : תיפשוט מהא
מיראה איתמר קמיה
דרב ש"ס דרך קמיה
ספק פשיטה
דרב פשיט' דשמואל
דדאי' דשמואל היא
דא יהיה נמי פשיטה
דרב והבא נמי אסר רב
הלכה כר' יוסי אלא
ג' בני כנסת
מתירין היינו קמיה
תרי ויזני למא לי
למפ"ו לא דדאי לא
איתמר אלא דהא פשיטה
דרב ואיך מכלל
מירקא והיה איתמר
ואיתר דרב : ויחור
להם את הרמיה דקמיה
רבנן : הן יחורין לו
את הברש שמומר
בהנאה שרשאי ומתיר
לעובד כוכבים : מבורה
הלקוחין את הברש
לעובד כוכבים ביוק
או הפילורו לכלבים
ועדיין לא נזני הרמיה
ישלבו לו דפי פירא
שרשי בול ולא הרמיה
לו כל הרמיה שפלו
מבטא לפי שהיא סבר
שריפה מדעתו : ינכה
להם מן הרמיה כנגד
מה שאכלו והשרא
היוי : כבור אפיא
ינכה לו מן הרמיה לימא
ליה ה"ל ק"ח מאי
אפסירתך דאלתיה
הוא אי אחרתיה והלך
לא היה תקנה אלא קבר
כגון דובין והוא אסר
דדאי ביה מומא
ואכילי ומשם הכי
ינכה ליה מן הרמיה :
דאמר ליה אי לא
דאלתיה לא היה מוחינא
ליה לחכס ושירי לי
נחליה : כר' יהודה
דכתיב לראות כום לאור
שריפה בראמין פריקין
דלעילא : פבלים : כפי
אי לא דאלת מתקינא ליה
הלך ינכה : יוין נכך
שינוי נכך גרידא נכך
גרידא אלא ע"י תערוכת
נתנכך וזני נחליה ואי
הוא מתיר ליה דהא
מירא בהנאה כדריש' לו
דחנן ובי' הלך ינכה : פריק
אפיא נשפוח על אלו מומין
: פשה ועור' : כלכר כתיבי
: חיוב נמי בו יהיה בו מום
פסח וירבה את אלו : ובפל
ממלאכתו פסח וקור
שאינו ראו למלאכה :
אלמה תנן נפגם אונו
מוס

על אלו מומין החסומים
האחון שקרוין נגדרי' : **אכללא**
מן הטורי - הדרה בריא ולא הוי מומא
והוא עור היעי אלה רכה של און :
פגימה - אינה בלא חסרון אכל סדק
משמע נמי בלא חסרון : **נפרכה**
כשמשמשין בה : **ג' ואמאי פסח**
ועור כתיבי - שיחוט צבור עליהן
ומירי אתריגא לא דכתיב ובי יהוא
בו מום פסח ועור ומקד ליה בשעריך
תחללו דהיינו בלא הקדשה : **ומשני**
כתיב נמי כי יהיה בו מום - דמשמע
נמי מומין אתריגי' **בעל נמי ממלאכה**
כגון פסח בטל מהולך ועור בטל
מחליה : **אלמה תנן נפגם אונו**
הוי מום הא אינה בטילה משמועה :
ריבויא היא - דכתיב כל ולא דרשין
ליה בכלל ופרט : **אי הכי** - דריבויא
הוא מומין שסבת נסחוט נמי
שבאלמנה הפה : **שנפגמו** - מילונות
ש' ליה מאי אפסוק ומשני דליל מוכר וכו' י"ק 3) לא דלמא ליה אי כו' י"ק 3)

נ"ו א מיי"ט ס"ג מהלכות
בכורות הלכה ט
ופס"ו מהלכות מביאה
הלכה יב סגמ עשין
ריא ופוס"ט י"ד ס"י ט
סעי' ב וטור ס"ע ח"מ
סעי' ב לרל סעיף א :

נ"ב א מיי"ט ס"ג מהלכות
מביאה הלכה יב
פוס"ט ח"מ ס"י לרל
סעי' ב [פוס"ט י"ד ס"י
ק"ע סעיף ג] :

נ"ד א מיי"ט ס"ג מהלכות
בכורות הלכה ט
פוס"ט ח"מ ס"י טע :

נ"א צמומחה פריך שפיר
מה שפיר בו י"ק

שיטה מקובצת

רבינא דמסברי להו
והיינו : ג' דהיינו ר' א
להם
את הרמיה : ד' ויחורין
להם את : ט' ישלבו לו
א' בבור ובה
דאי : ו' לאו דאלתיה
והוא כו' ושירי לי
נחליה : ח' לא מן
שנכללו
ובפל ממלאכתו כו'
שבגלו : ט' ס' :
[החסומים אבל לא מן
וא' שנפגמו אונו שנפגמו
י"א דהפסוק
לכתיבה דהיינו : ד' ויחורין
מפי ליה ה"ל : י"א קצת
כבור ינכה לו מן הרמיה
ומ"ס יהיה יאול קצת
בפשיטה : ט' אלא
ותשע מחור
על אלו מומין החסומים
לעולם
כל דהו לא : י"א הגדר
כיון דלא : י"א שיעור
ניחן לאיך : י"א אלא
נמי פודה : י"א ככפיים
דחסימין : י"א שיעקור
דהיינו ינכשו : כ"א הים
כני עבר וירוצא :
י"א פ' מומין אלו :
י"א ובאדם נמי לא :
י"א לקמן ואין לחלק
בין : כ"א לחירות כתיב
שמשחתה :

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

החסומים - לטון תנך הוא כמו
ראשי כפיים כ' והחסומין בפרק
כילד לולין (פסחים פ"ד) *ובלל האחון
מתרגם חסומם דלורנא (עמוס ג) :

מזה הפרט שפורש מומין שבגלי
ואינו חורין : כה"ג דרשנין

בפ"ק דקדושין (97 ע"ד) גבי טון וטון
וה"ל ומ"ס לא הוי הכא מומא כשפלה
שיו כיון דחשיב מום שבגלי ואינו
חוזר לקמן בפרק מומין אלו

(97 ע"ד) לא פלגינן עיניו גבי
זוה אלא משום גיטול העין דלתי
אזכר בזרע של אהרן מכלל דכבהה
כשר ואפי' גבי אדם לא מיפסל בןן
אחד ודוקא בחוטין החלוטות שנפגמו
ושנממו ובפשימיות שעקרו כל

גליז"ס בלע"ז כדפירש בקונטרס
קאמר בסמוך גבי דינא דהוי מום
אכל גיעלו שטיט לא וי"ל דשאינו
עבד דגלי קרא אכל הכא שך דך
שהשטיט טפלות מתמת זקנה לא הוי
כעין פסח ועור ומיהו לריך טעם
אחר דה"ל עינו מתמת זקנה וה"ל
מאי שנה דהכה עול און ומרשו חשיב
מום חכס כ"כ ועבד יולא לחירות
דהוי מום שבגלי ואינו חוזר ולקמן
בפרק ג' אלו מומין (97 ע"ד) חנן
חמש טעוה (קטן) פסולין באלדוס ושירין
צבהה כ"ד *באלדוס לא מיפסלי אלא
משום דלתי עובד צברע על אהרן
כדמפרש לקמן ס' *ציון חרש צדי'
אדם לחרש צדי שמיס וי"ל דגבי עבד
גלי רחמנא דבדיד קל חשיב מום לאלת
בו לחירות ט' שמשחתה צטוי :

על אלו מומין החסומים את הכבור הנפגמה
אזנו מן (6) החסומים אבל לא (3) העור
נסדקה אעפ"י שלא חסרה ניקבה מלא
כרשינה או שיבשה איהו *יבשהכל שתנבק
ואינה מוציאה שיפת דם ר' יוסי י"ן המשוחק
אומר יבשה שתהא נפרכת : **ג' אמאי**
פסח ועור כתיב כתיב נמי כ"י יהיה בו מום
ואימא כי יהיה בו מום כלל פסח או עור פרט
כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט פסח
ועור אין מדי אחרניא לא כל מום רע חוזר
וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין
הפרט מה הפרט מפורש מומין שבגלי ואינו
חורין אף כל מומין שבגלי ואינו חורין
ואימא מה הפרט מפורש מומין שבגלי
שבגלי ובוטל ממלאכתו ואינו חוזר אלמה תנן
נפגם אונו מן החסומים י'
ולא מן העור כל מום רע ריבויא הוא אי הבי מומין
שבסבת נמי
אלמה תנן *חושין החיצונות שפגמו י"א
וישננכמו והפשימיות שיעקרו
נעקרו

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]

י"א ואפיני
ולא מפליג

הגהות הב"ח
(6) נ"ב כבור ינכה
ולמא ליה : (3) בישבה
אכל כל העור :

[מולין מוה]